

[Sigsgaard.]

over for lærermangelen netop i denne form, i form af større investeringer. Det er der ikke politisk mulighed for, og lærermangelen er jo altså en realitet. På den baggrund ønsker vi at være med til at gøre den så lidt følelig som muligt, og derfor kan vi, når vi når til tredje behandling, stemme for lovforslaget.

Bækgaard: Af betænkningen fremgår det, at spørgsmålet om faglæreres forhold har været drøftet i udvalget. Jeg kan forstå, at faglærerne svarer til 600-700 heltidslærere. I forhold til hele vor samlede lærerstab er dette et forbavsende lille tal, og efter min mening er der flere fag, hvor undervisningen udmærket og måske endog bedre kunne foretages af faglærere. Jeg har det indtryk, at det ikke er et lønningsspørgsmål, som betænkningen hentyder til, men at der derimod er en vis modvilje fra de seminarieuddannede lærere mod at afgive undervisning til faglærere. Når vi nu drøfter lærermangelen, tror jeg, at der her er et punkt, hvor der kan vindes meget, såfremt der f. eks. fra den højtrædede ministers side gøres ihærdige anstrengelser for, at forholdet mellem faglærere og den øvrige lærerstab bliver så godt og imødekommende som muligt.

Angående problemet med at fastholde de gifte lærerinder, som betænkningen omtaler, tror jeg, det især er et skattespørgsmål, der er medvirkende til, at der ikke er flere gifte lærerinder i undervisningen, end tilfældet er. Jeg tror derfor, at såfremt lærermangelen ad den vej skal afhjælpes, er det især i skattelovgivningen, der skal sættes ind.

Endelig er der punkt 4 i betænkningen angående seminariernes kapacitet. Jeg nævnte ved første behandling, om det ikke var muligt at gøre noget lignende som i landbrugsskoleundervisningen, hvor der gives forundervisning, før de unge landbrugsstuderende skal på landbohøjskolen eller på landbrugsskole, sådan at vi undgik at få først forpræparandklasse og dernæst præparandklasse på seminarierne som optageklasser til de egentlige seminarieklasser.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige lovforslaget støtte. Vi vil stemme for det ved tredje behandling.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Det ville vist ikke føles rimeligt, hvis jeg tog hvert enkelt af de mange punkter, der har været nævnt af ordførerne, op til egentlig ny behandling her. Vi har haft en meget grundig drøftelse under et meget langt samråd i udvalget, og det er rigtigt, som det blev sagt af det ærede medlem hr. Poul Hartling, at udvalget har været sådan en slags idékomité. Det er ikke, fordi der var så mange nye ideer imellem, men der var alligevel nogle af dem, der fik en understregning og en mere konkret udformning end hidtil. Det fremgår meget klart af betænkningen, hvad det er for veje, udvalget vil pege på over for ministeriet, og jeg har jo i udvalget givet tilsagn om virkelig at prøve på at komme igennem med nogle af disse ting, så vi kan fremme det, som er vor fælles målsætning, nemlig at få begrænset lærermangelen så meget som muligt.

En del af de spørgsmål, der blev rejst af de ærede ordførere, hører mere hjemme under den debat, som vi forhåbentlig vil få inden månedens udgang eller først i næste måned om den nye læreruddannelseslov, og dem skal jeg derfor også lade ligge.

Jeg skal blot begrænse mig til at udtrykke min glæde over, at ikke alene udvalget enstemmigt, men, som jeg forstod på den sidste ærede ordførers udtalelser, formentlig også tinget enstemmigt kan gå ind for lovforslaget, sådan som det nu foreligger.

Helveg Petersen: Blot en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Sigsgaard. Jeg synes ikke, det er nogen god idé at uddanne børnehavelærerinder, der, når de er blevet kede af deres arbejde i børnehaven, kan søge ind i folkeskolen. Jeg tror, det i den øjeblikkelige situation vil fremkalde vanskeligheder med hensyn til at klare børnehavearbejdet, hvis folkeskolen begynder at trække disse lærerkræfter over til sig.

Det, jeg særlig ønsker at sige en enkelt bemærkning om, er imidlertid det problem, som det ærede medlem kom ind på i forbindelse med det store antal ansøgere, der afvises af københavnske seminarier. Hvis det, hvad man jo kan få indtryk af, var så let, at man bare kunne lave en central, der fordelte ansøgerne til seminarierne, kunne det